

PS-tuần VII-thứ bảy

(Cv 28,16-20.30-31 / Ga 21,20-150)

Duyên Thập Tự Lê Văn Đoàn

QUAN TÂM : DIỄN TẢ ƠN KHÔN NGOAN VÀ ĐẠO ĐỨC

Hôm nay, tôi muốn chia sẻ với anh chị em một suy tư về một tình cảm sâu sắc, một động lực định hình hành động của chúng ta và định nghĩa nhân tính của chúng ta: sự **quan tâm**. Hơn cả một mối bận tâm đơn thuần, sự quan tâm là một diễn tả của tình yêu trong hành động, một sự chú ý yêu thương vượt ra ngoài chính chúng ta và chạm đến trái tim của những người xung quanh. Ở một khía cạnh nào đó, quan tâm là hơi thở của Chúa Thánh Thần trong chúng ta, hướng dẫn chúng ta đến sự khôn ngoan và lòng đạo đức.

1. Nghịch Lý của Sự Quan Tâm: Mở Rộng Đến Đâu?

Tin Mừng Gioan trình bày cho chúng ta một cuộc đối thoại sâu sắc giữa Chúa Giêsu và tông đồ Phêrô, minh họa một cách hoàn hảo sự phức tạp của sự quan tâm. Phêrô, sau khi nghe Chúa Giêsu tiết lộ số phận của chính mình, đã lo lắng cho Gioan: “Còn anh ấy thì sao?” Câu hỏi này cho thấy sự dịu dàng của Phêrô đối với bạn mình, một mối quan tâm tự nhiên và nhân văn. Nhưng câu trả lời của Chúa Giêsu lại gây hoang mang: “Nếu Thầy muốn anh ấy ở lại cho đến khi Thầy đến, thì liên quan gì đến anh?”

Những lời này diễn tả một giới hạn thiết yếu nào đó của sự quan tâm. Mặc dù sự đồng cảm và lòng trắc ẩn là những đức tính tốt, chúng ta phải nhận ra rằng số phận tối thượng của mỗi người nằm trong tay Chúa. Chúng ta không được kêu gọi để dò xét những ý định của Chúa cũng không được can thiệp vào con đường của người khác. Sự tò mò không lành mạnh, mong muốn kiểm soát hoặc dự đoán tương lai của người khác, là một hình thức xâm phạm vai trò của Chúa.

Sự khôn ngoan thực sự nằm trong việc chấp nhận những mầu nhiệm của cuộc sống và trong sự tin tưởng tuyệt đối vào sự Quan phòng của Thiên Chúa. Chúng ta có thể và phải quan tâm đến những người thân yêu của mình, hỗ trợ và yêu thương họ; nhưng đồng thời trao cho họ sự tự do để đi theo con đường riêng của họ, được hướng dẫn bởi Chúa Thánh Thần.

2. Sự Quan Tâm Như Một Lời Kêu Gọi: “Hãy Theo Thầy”

Sau khi làm rõ những giới hạn của sự quan tâm, Chúa Giêsu tiết lộ bản chất thực sự của sự quan tâm: “Hãy theo Thầy”. Những lời này, vốn đã vang vọng trên bờ hồ Galilê, một lần nữa vang vọng với một chiều sâu mới. Nó không còn chỉ là việc đi theo Chúa Giêsu về mặt thể xác, mà là chia sẻ sứ mệnh của Ngài, vác Thập giá của Ngài, mở rộng tình yêu của Ngài trên thế giới, cho mọi người.

Chúa Giêsu, trên đường trở về với Chúa Cha, đã giao cho Phêrô một nhiệm vụ to lớn: chăn dắt đàn chiên của Ngài. Trách nhiệm này không chỉ là một công việc hành chính đơn thuần, mà là một lời kêu gọi để quan tâm đến phúc lợi tinh thần của mỗi linh hồn, để hướng dẫn họ đến chân lý và ánh sáng. Vì vậy, đi theo Chúa Giêsu là quan tâm đến những gì Ngài quan tâm, đó là ơn cứu độ nhân loại.

Và sự quan tâm này bắt đầu từ chính chúng ta. Làm thế nào chúng ta có thể chăm sóc người khác nếu chúng ta bỏ bê mối quan hệ của chính mình với Chúa? Làm thế nào

chúng ta có thể hướng dẫn nếu chính chúng ta bị lạc lối? Sự quan tâm đến bản thân không phải là sự ích kỷ, mà là một sự cần thiết để có thể phục vụ người khác tốt hơn. Bằng cách để cho ý muốn của Chúa định hình chúng ta, chúng ta trở thành những công cụ hiệu quả hơn cho tình yêu của Ngài.

3. Sự Quan Tâm Hành Động: Rao Giảng Tin Mừng Với Sự Can Đảm

Tấm gương của thánh Phaolô, như được mô tả trong Sách Công vụ Tông đồ, cung cấp cho chúng ta một hình mẫu cụ thể về sự quan tâm hành động. Mặc dù bị cầm tù ở Rôma, thánh Phaolô không ngừng rao giảng Tin Mừng với sự can đảm và lòng nhiệt thành. Mỗi quan tâm thường trực của ngài là làm cho mọi người biết đến Chúa Giêsu Kitô và Tin Mừng Cứu độ.

Sự quan tâm đến ơn cứu độ của các linh hồn còn hơn cả một cảm xúc đơn thuần, nó là một sức mạnh thúc đẩy ngài hành động, vượt qua các trở ngại và làm chứng cho đức tin của mình với một niềm tin không lay chuyển. Ngài hiểu rằng cuộc sống của chính ngài là để phục vụ một sứ mệnh lớn hơn, rằng ngay cả sự đau khổ của ngài cũng có thể được biến đổi thành một cơ hội để lan tỏa tình yêu của Chúa.

Sự quan tâm hành động của Phaolô là một hoa trái của lòng đạo đức và sự kính sợ Chúa, không phải là một sự sùng đạo hời hợt, mà là một sự tận tâm hoàn toàn cho vinh quang của Chúa và ơn cứu độ nhân loại. Nó mời gọi chúng ta tự hỏi câu hỏi sau: Sự quan tâm nào đang cháy bỏng trong trái tim tôi? Mỗi bận tâm nào thúc đẩy tôi hành động, cho đi, yêu thương?

Sự quan tâm thực sự là một món quà của Thiên Chúa, một ân huệ của Chúa Thánh Thần, một sức mạnh biến đổi chúng ta và thúc đẩy chúng ta biến đổi thế giới. Mong ước sự tận tâm của chúng ta hướng dẫn chúng ta đến sự khôn ngoan, lòng đạo đức và sự can đảm để rao giảng Tin Mừng với tình yêu và niềm tin.